

Anesteziați și mințiți

» pag. 9

REDĂM
ROMÂNIA
ROMÂNILOR

CUI ALDE 11160008

ÎNDRĂZNEȘTE
SĂ CREZI
ÎN ROMÂNIA!

COD UNIC A.E.P. 11160007

Cornelius POPA

Editorial

Nevoia de normalitate

Presă, pretutindeni, are două roluri majore: vector de informație, în primul rând, dar și vector de formare, în al doilea rând. Or, cu o presă deprofesionalizată, ambele roluri sînt profund viciate. Iar rezultatul este clar: o societate din ce în ce mai slab informată, așadar lesne manipulabilă, o națiune formată pe pseudomodele, pe non-valori sau pseudovalori, o lume înconjurătoare fără modele ori cu false modele.

De mai bine de un sfert de secol simțim, cu disperare, nevoia de normalitate. Normalitate în mai toate domeniile vieții de fiecare zi. Ca vechi (aș fi inclinat a spune chiar... străvechi) jurnalist, aș spune că, cel puțin eu personal, simt nevoia de normalitate în presă. Atît în cea scrisă, cît și în audio-vizual. Simt nevoia existenței faptice, nu doar a unei înșirui de cuvinte pe un vraf de hîrtii ce putrezesc prin sertarele vreunei apuse organizații profesionale media. Simt acut nevoia de a vedea jurnaliști contemporani care au învățat și aplică regula predocumentării. Ca și pe cea a realizării unei documentări extrem de serioase și riguroase. Așa cum simt nevoia de a citi/asculta/viziona materiale de presă care să îmi deschidă mintea care să mă facă pe mine, ca cititor, ascultător sau telespectator, să îmi pun mintea la contribuție, să trag concluziile, nu să mi se servească,

cu anasina, opinii gata ambalate.

Actualul fenomen din mass-media (actual de mai bine de un deceniu) pare a fi menit să ne jignească inteligența. Jurnalistul profesionist, acel om care știe să se informeze, să verifice informația, care știe ce să întrebe și pe cine să întrebe este din ce în ce mai împins spre periferia mediului informațional și înlocuit cu ziaristul de plastic, de omul purtător de microfon/reportofon mulțumit de orice spusă vînată din „puțul gîndirii” unor Becali sau dive/divi etichetați gratuit cu statutul de vedete. Jurnalistul autentic, profesionistul cu verticalitate, responsabil și demn este înlocuit, tot de mai bine de un deceniu încoace, cu obedientul semiagramat, dar ieftin și la îndemîna patronului. De unde și prăbușirea tirajelor și audiențelor. Și nu, nu este o afirmație gratuită, este suficient a compara tirajele deceniului nouă al secolului trecut – sute de mii de exemplare

zilnic pentru fiecare ediție print a ziarelor naționale și zeci de mii a celor regionale și locale – cu actualele tiraje, transportabile într-o geantă de voiaj (naționale) sau o poșetă (locale).

Și ce mare lucru, veți spune, pentru o profesie care mai numără vreo mie de două de angajați. Nu se face gaură în cer, oricum presa nu prea mai există, decum să mai fie cotate drept a patra putere în stat.

Ei bine, lucrurile nu stau tocmai așa. Presă, pretutindeni, are două roluri majore: vector de informație, în primul rând, dar și vector de formare, în al doilea rând. Or, cu o presă deprofesionalizată, ambele roluri sînt profund viciate. Iar rezultatul este clar: o societate din ce în ce mai slab informată, așadar lesne manipulabilă, o națiune formată pe pseudomodele, pe non-valori sau pseudovalori, o lume înconjurătoare fără modele ori cu false modele.

Acesta este actualul peisaj al mass media. Un peisaj (și îmi asum afirmația) devenit imund. Pe acest fond se simte stringent nevoia apariției unei reale organizații profesionale a breslei, care să aibă menirea de a veghea asupra respectării deontologiei în acest mediu, cît și a pregătirii și formării profesionale a tinerilor jurnaliști. În primul rînd în folosul opiniei publice, apoi în chiar folosul lor, pentru a deprinde, încă de la primele cuvinte scrise sau rostite importanța și semnificația adevărului, onoarei și demnității profesionale. Și pentru a învăța că forța lor de muncă, creativitatea și talentul se pot vinde și pe bani mulți, nu numai pe actualii doi lei. Asta dacă asimilează fundamentele profesionalismului.

O organizație care nu este un organism inchizitor, este, mai degrabă, unul modelator. Și un instrument guvernat de breaslă care își propune să restaureze demnitatea profesiei de ziarist. Am zis!

Dan VĂJU

Contraeditorial

Să nu te crucești?

► Păi nu mare lucru se întâmplă în orașul asta. Pentru că mai toate știrile se leagă ba de administrația locală, ba de alte instituții ale statului. Absolut nimic pozitiv când vorbim de acestea. Mă gândesc că ne-om fi născut sub o zodie mai puțin norocoasă, dar chiar așa seduși și abandonati. Și cu bani luați? Protecția Consumatorului arde o amendă grasă de 20.000 de lei Serviciului Public Local de Termoficare, nou creat de Cosiliul Local și Primăria Brașov. Păi asta e canibalizare a instituțiilor statului. Eu știam că „corb la corb nu-și scoate ochii”, iar ăștia ce fac? Au început să se sfășie între ei.

Pe motiv că e tariful, nu e tariful în contractele de termoficare, ba e laie, ba e bălaie, ba nu sunt tarifele reglementate de Autoritatea Națională... Certe sunt două lucruri. Primul e că Comisarul Susanu care se bălăba seara că reduce amenda că vezi Doamne e din bani publici, de la 20.000 de lei la 10.000 de lei, iar dimineața o ținea că nu, rămâne 20.000 de lei, și al doilea că apă caldă tot nu e. Și nici căldură. Bălbă după bălbă pe banii noștri. Stângul în dreptul sau cum scoate bani statul dintr-un buzunar și îi bagă în celălalt. Din surse sigure am aflat că urmează să mai dea o amendă la pompieri pentru nerespectarea normelor PSI când merg la incendii, și la ANAF pentru că se stă mult la cozi la ghișee. Și mergând mai departe în sfera administrației spre alt eveniment, trecând subtil de la amendă la dosar penal, ce să vezi, primarul George Scripcaru s-a mai ales cu un dosar penal. Pe motivul Superb de Skodă. Sau de Skoda Superb. Că mașina pe care o utilizează, cu onor, dânsul, și care eu personal credeam că este a dânsului, cumpărată în rate grele din salariul de bugetar, era de fapt proprietatea RAT Brașov, și utilizarea ei de către primar s-ar fi făcut prin contract de comodat, adică împrumut de folosință gratuit. Care contract s-ar fi făcut prin trafic de influență. De fapt nu a fost doar o mașină, au fost mașinile. Că am înțeles că nu prea suporta mașini mai vechi de 2-3 ani care nu erau vârf de gamă, și care nu erau dotate cu scaune cu încălzire, 10 boxe audio, cutie de viteză automată etc. O fi sensibil săracul, nu suportă mașini vechi. Probabil îl apucă sughițul în Duster, i se

înțeșează privirea. Oricum afacerea au gândit-o prost, la tupeu, la combinație. Putea și primarul să se angajeze cu 2 ore pe zi ca șofer la RAT, că dă bine la CV, numai că el nu conduce autobuz, conducea autoturism, mai lua 2-3 călători din stație și îi plimba când avea treabă prin oraș. Și uite așa basmaua era curată lacrimă, bașca combustibilul deconat. Așa mergând singur cu mașina aia, i-au venit gânduri, unul dintre ele fiind cum să facă să dea o autorizație de construcție pentru farmacia din curtea Spitalului Județean care acum urmează să fie demolată. S-a gândit împreună cu Aristotel Căncescu fost președinte al Consiliului Județean și cu „Tovarășul Maior de Securitate”, ups, domnul fost secretar al Primăriei Brașov Nicolae Paraschiv, toți trei anchetati penal în același dosar. Da, Primăria Brașov a emis certificat de urbanism pentru

demolarea farmaciei construite ilegal cu largul concurs al angajaților Primăriei Brașov în curtea spitalului. Și probabil cei cercetați penal vor fi condamnați la pedepse cu executare, dar nu-i bai, că altă știre spune că cei încarcerați la Penitenciarul Codlea beneficiază de reducerea pedepsei din cauza condițiilor necorespunzătoare. Ce să vezi, UE ne caută cu chitanțierul de amendă pe acasă că spațiile de detenție nu au standard european, și Ministerul Justiției s-a gândit că dacă tot e Black Friday, să dea și ei o reducere, să fie în trend. Ce petrecere o fi acum la Codlea, cu alcool din bomboane și din pastă de dinți, mâna întâia, că da, câștigul e de 3 zile la 30 efectuate. Adică tocmai au primit o reducere a pedepsei cu 10 la sută. Se bucură și băieții de la „broscărie”, și cei de la „șerpărie”, și cei cu „caleașca”. Se bucură și „nepotul”, și „impresie”, și „șmecherul”,

și „jupânul”. Nu mă întrebați ce înseamnă fiecare că nu știu decât că sunt niște cuvinte care fac parte din jargonul de penitenciar.

Se pare că statul, administrația nu e capabilă de absolut nimic făcut ca lumea. Nu construiește autostrăzi, spitale, închisori și când construiește, ba are autorizație obținută ilegal, ba construiește aiurea-n tramvai cum sunt casele modulare tip NATO de la Săcele construite fără autorizație de către Consiliul Județean Brașov chipurile pe fondul forestier prin 2007, și care ce să vezi, trebuie dărâmate și ele. Cam multe demolări în țara în care mai dorm oameni pe stradă sau prin sălile de așteptare ale garilor. România lucrului bine făcut de mântuială!

Până acum putem să ne închinăm, oameni buni, că așa ceva nici pe vremea lui Ion Creangă nu se întâmpla. Ce educație, ce autorități de stat, ce administrație publică...

i-aș lua pe toți și i-aș trimite la săpat șanțuri, dar numai să nu facă ca „Dorel”. Cum, nu știți ce a făcut „Dorel”? A spart țeava de apă pe Calea București la intersecție cu Poienelor, de a mutat Veneția în Cartierul Astra pentru câteva ore. Mergeau mașinile pe stradă ca gondolele pe canale, ba apăruseră unii de vroiau să facă surfing. Parcă am vazut și un velier pe acolo, plutea în derivă. Bine că n-a înghețat că nu mai mergeau copiii la școală a doua zi, ieșeau cu patinele pe Calea București și bine că n-a ajuns apa până în centru, pe Prundului unde e de vânzare conacul din curtea SRI-ului, care a fost retrocedat, că dacă ajungea apa în pivnițele căsoaiei, stricau tehnica de interceptare de pe vremea KGB-ului, pusă acolo la păstrare. 850.000 de euro vor proprietari pe clădirea respectivă. Oricum cei care s-au arătat interesați să achiziționeze imobilul au anunțat că vor filma noi episoade din „Big Brother” pentru că vila e plină de microfoane și camere de luat vederi funcționale, nemaifiind necesară investiția în altele și în pivnițe vor turna serialul „Tortura în comunism”, unde a rămas recuzita de tortură de pe vremea împușcatului. Se vehiculează că pe post de consultant de specialitate va fi un oarecare domn pensionar în putere „Noni”, poet de vocație, jurist de meserie, proaspăt demisionar din administrația locală. În oferta de vânzare se specifică și faptul că cumpărătorii nu vor avea nevoie de firmă de pază, iar musafirii vor veni la grătar cu buletinul în mână pe care-l vor lăsa la poartă.

Să nu te crucești? Că na, doar nu s-a întâmplat nimic zilele astea

Știați că sunt alegeri în două săptămâni?

Oricum am spune, nu cred că prea mulți dintre brașovenii noștri au habar că peste două săptămâni vom putea merge la vot. Dacă în urmă cu câțiva ani, știam cu toții că sunt alegeri, de data aceasta ca urmare a schimbărilor legislative, nu se mai pot face foarte multe cheltuieli și candidații nu mai au voie să-și facă reclamă în afara acelor panouri puse ici și colo prin oraș. Așa că este o liniște mormântală. O liniște care va duce după estimările mele la o prezență la vot de sub 30%. La o așa prezență nu o să putem vorbi de legitimitate. Dar

democratic nu vom putea comenta rezultatele. Ce este interesant este că nu mai avem candidați locomotivă care să tragă cu personalitatea lor partidele, sigur cu excepția lui Băsescu care se poate însă să facă mai mult rău decât bine. Ca urmare suntem în situația în care se redistribuie cărțile. Și se poate să apară surprize.

Dacă ne uităm pe afișele de reclamă ale candidaților sau pe ce publică în presă ne dăm seama că unii dintre ei sunt în eroare. Nu înțeleg pur și simplu că nu mai avem vot uninominal ci este de data

aceasta un vot politic. Ca urmare cei care au înțeles fac reclamă partidului sau se bazează pe forța de grup în timp ce diletanții se comportă ca la votul uninominal și sunt bucuroși să-și vadă fețele pe afișe. Bine, în cazul unora se poate să fie probleme patologice și să vorbim de boli psihice. Cu o testare psihologică a candidaților am putea să descoperim câțiva candidați egomaniaci. Dar dacă legea nu prevede îi luăm de buni.

Mai avem două săptămâni până la alegeri. Mă aștept la o surpriză. Acea ca partidul sistemului,

partidul Albă ca Zăpada născut în alegerile pentru capitală, acela cu Nicușor, Clotilde, Hilde și ceilalți candidați să fie sprijinit și să se creze un val în favoarea lui. Un val gândit în laboratoarele păpușarilor și care se bazează pe reacția firească de nemulțumire a românilor față de ce s-a întâmplat până acum în 27 de ani de așa-zisă democrație. Nu știm însă cât o sa prindă la popor sau cât se va pierde din această nemulțumire și pur și simplu, nemulțumirea să se transforme în absenteism de la vot. Oricum, se dorește ca acest partid, uniune, mișcare să obțină

cât mai mult, chiar și în dauna PNL-ului.

V.D. TOTH

Așa că dragi brașoveni, votați cu cap! Nu uitați cuvintele unui cântec de pahar de prin mahala: „Jana nu e moartă, Jana se transformă”. Nu vă lăsați păcăliți!

Remus Borza despre cele zece lucruri care încurcă România

► Avocatul Remus Borza, specialist în economie, candidează la alegerile din decembrie pentru un fotoliu de deputat la Brașov, din partea ALDE. „Este nevoie, în politica românească, de niște oameni care au demonstrat competențe profesionale, în primul rând, capabilități manageriale, pentru că despre asta și vorbim, chiar și în politică, de management, de administrare”.

Românii muncesc, străinii iau profitul

„Problema ce se pune și trebuie dezbătută este cât de loiale sunt companiile străine față de statul român. Pentru că, vedeți, din '90 încoace, România și statul român au pus la dispoziția firmelor străine o serie de facilități fiscale, un regim fiscal favorabil, ajutoare de stat. Doar că performanța acestor companii este de 2/3 din cifra de afaceri a României. În toată această perioadă de timp, a fost una modestă”.

Statul nostru cel slab și nesătul

„În '90, anumiți politicieni care conduceau atunci România au pus eticheta pe industria românească: un morman de fiare vechi. Și, atunci, nu am venit să ne susținem evoluția industriei românești, care, hai să fim serioși, era competitivă cu acel morman de fiare vechi. România și-a plătit datoria externă până în 1989 și am fost competitivi la export. Aveam poziții de top în foarte multe domenii industriale, asta a fost evoluția și, de fapt, involuția industriei și a economiei românești. Un barometru sau indicator relevant al gradului de industrializare al unei țări îl reprezintă consumul de energie. În 1989, România avea 89 de terawați în consum. După 27 de ani de tranziție glorioasă de la un sistem

competitiv la o economie de piață, anul trecut, de exemplu, în 2015, consumul de energie a fost de 52 de terawați. Deci iată cum am pierdut, în 26 de ani, 29 de terawați în consumul de energie. Din 4,7 milioane de salariați, în acest moment, în România, puțin peste un milion de salariați lucrează la multinaționale. Grosul sau greul îl duc tot firmele românești”.

Opriti înfierarea antreprenorilor

„Trebuie să acceptăm că o națiune, cu cât are indivizi mai bogați, cu atât este mai prosperă, pentru că prosperitatea acestor beneficiari ai tranziției se redistribuie, până la urmă, pe orizontala socială. Din banii acestor antreprenori se finanțează marile sisteme publice precum sănătate, infrastructură, educație, administrare. Trebuie, deci, să ne raportăm la acei oameni care generează competență și valoare ca la niște modele aspiraționale și să-i urmăm, nu să-i înfierăm cu mânie proletară și să-i desființăm”.

Noi producem lucruri cu dublul banilor și al timpului necesar

„Ca să ajungem la o creștere economică sănătoasă, trebuie să creștem productivitatea muncii și competitivitatea. Noi producem lucruri. Nu înseamnă că le producem prost,

dar producem cu o cantitate dublă de bani și de timp. Și trebuie să mai înțelegem ceva în această filosofie de business, de economie de piață, și anume că nu doar banul este valoarea supremă care stă la baza prosperității și a creșterii economice, nu doar capitalul, ci și timpul trebuie privit ca resursă și cost. Spiritul antreprenorial lipsește încă. În plus, există diferențe mari între mediul rural și urban”.

De ce vindem pământul?

Avem o agricultură de subzistență. Evident, agricultură de performanță nu se poate face pe 10, 20 de arii, cu calul din bățatură și cu bătrânul de 70-80 de ani de la țară. Din acest motiv, încercăm să încurajăm asocierile fermierilor în mari cooperative agricole de producție, cu servicii integrate. Asta nu înseamnă că reanimăm vechile CAP-uri, dar, până urmă, în toată

lumea, chiar și în vest, acesta este modelul de business. Agricultură eficientă nu poți face decât de la 100 de hectare în sus și în condițiile unei agriculturi bazate pe mecanizare și irigații. Refacerea sistemului național de irigații este o prioritate zero. Vrem ca în patru ani de zile să nu mai avem comune și sate fără drumuri asfaltate, fără canalizare, apă, gaze, fără un dispensar și fără o grădiniță. Sunt, cum să spun, servicii și utilități minimale”.

Investitorii străini, adevărații regi ai asfaltului

În 1993, România avea vreo 300 de kilometri de autostradă. Tot atât aveau și chinezii. Marele popor prieten are astăzi 81.000 de kilometri de autostrăzi, surclasând până și Statele Unite ale Americii, cu 79.000 de kilometri. Noi, astăzi, avem aproximativ 700 de kilometri. Și aici au fost bani fără număr! Vă

aduceți aminte de zecile de miliarde de euro? Cui s-au dat toate lucrările de infrastructură terestră? Companiilor românești? Nu! Toți regii asfaltului din România, unde sunt astăzi? La beciul domnesc. Toți cei care au dat țepă, firmele din America, Italia, Austria, Franța, după ce s-au îndestulat cu miliarde, zeci de miliarde de euro, au făcut câțiva kilometri de autostradă la niște prețuri astronomice, exorbitante. Zeci de milioane de euro în kilometrul de autostradă, cam de cinci ori mai mult decât media la nivel european. Toate aceste autostrăzi sunt proaste și în reparații încă din primele luni. Sunt bine, mersi! Și aici este, vedeți, o discriminare. Nu poți să iei toți patronii români și să-i bagi la zdup, că nu toți sunt hoți. În egală măsură, pe o astfel de logică primitivă, la fel de hoți sunt și patronii și directorii executivi ai multinaționalelor”.

Este nevoie de reformă în educație

► Candidatul ALDE la Senat, doamna Laura Bratosin, vine cu propuneri concrete în ceea ce privește reforma în educație. Planul dumneaei se bazează pe axe ce trebuie avute în vedere în crearea unei platforme educaționale și elaborarea unei legislații prin care să pună în practică standardele propuse:

Evaluarea vocațională a copiilor din primii ani de școală și orientarea lor în funcție de abilități.

Consilierea vocațională a copiilor pare un moft, dar cum afli ce carieră li se potrivește?, Tinerii sunt împinși, în multe cazuri, de inerție, societate, părinți spre domenii cu care nu au tangențe. Dacă eu simt că îmi face plăcere să desfășor anumite activități cu siguranță mă voi și pregăti cu ușurință pe domeniile

respective. Copilul, tânărul trebuie format conform vocației lui și atunci va da randament pe toată perioada vieții lui.

Educație antreprenorială: de mici, să le fie inoculată o cultură financiară

Este necesar ca în educarea tinerei generații să se țină cont și de specificul mediului economic. Educația antreprenorială ar putea începe prin învățarea unor termeni de bază, iar primul dintre ei ar putea fi tocmai acela de întreprinzător, care poate fi definit drept o persoană care inițiază și derulează o acțiune, asumându-și riscurile.

Susținerea educației profesionale

Problema formării și educării profesionale este de mare actualitate în condițiile societății moderne. Tânărul trebuie să fie pregătit nu pentru a face față numai unei anumite profesii, ci pentru întreaga sa carieră profesională în mecanismul schimbărilor care se vor produce. Educația profesională solicită o

muncă educativă susținută, pe temeiul unei pregătiri temeinice teoretice și practice.

Teorie susținută mai mult de practică
Niciodată teoria nu a fost mai interesantă decât practica. Cu toate acestea, granița dintre cele două este adesea foarte mică. Însă din păcate, în sistemul de învățământ românesc aproape că practica este inexistentă. Trebuie să depășim stadiul de „buchiseală”, stadiul de a învăța pe de rost. Tinerii trebuie să înțeleagă că tot ceea ce se învață în teorie are o conotație practică, materială.

Intensificarea leadership-ului

Ce este Leadershipul? Este o strategie de conducere - în cadrul companiilor - și poate fi abordată și ca o modalitate de educare, modalitate bazată pe responsabilizare, care ajută la motivarea oamenilor spre utilizarea eficientă a resurselor lor.

La facultate să ajungă doar cei cu vocație și orientare spre carieră în științe

Sprijinim mediul de afaceri

► **99% din companiile din România sunt IMM-uri, care produc 60% din PIB și angajează 60% din forța de muncă**

Mediul de afaceri este extrem de important pentru stabilitatea economiei, drept pentru care acesta trebuie încurajat și susținut. Primul pas în acest demers îl constituie informatizarea. Toate obligațiile fiscale se vor plăti online, firmele vor putea depune online toate formularele solicitate, sistemele informatice ale instituțiilor publice vor fi interconectate până la 1 decembrie 2018. Nu va mai fi permis să se solicite unei firme un document de către o instituție publică care se află la altă instituție publică. Și-l pot transmite între ele.

Așa cum am militat și din postura de președinte al ANPC, prevenim înainte de a combate. Instituțiile de control vor face cel mult un control pe an, cu excepția sesizărilor și cazurilor flagrante. Vom implementa legea prevenției: nu se va putea lua nicio măsură punitivă din partea instituțiilor de control fără derularea premergătoare etapelor de informare și prevenție, cu excepția cazurilor de natură penală, a cazurilor flagrante. Managerii sau administratorii nu trebuie să mai piardă timp pentru a răspunde solicitărilor organelor de control ale statului,

consultantul fiscal, contabilul, expertul, auditorul să fie cei care să interacționeze cu instituțiile de control ale statului și care să-și asume și răspunderea.

În plus, vom scădea TVA general de la 20% la 18%, nu vom mai impozita dividendele, impozitul pe venit va scădea de la 16% la 10% pentru veniturile mai mari de 24.000 de lei/an, veniturile mai mici de 24.000 de lei/an nu vor mai fi impozitate. Sprijinim proiectele START-UP prin acordarea unui ajutor de stat de 200.000 lei/proiect/antreprenor.

Faptele sunt dovada că PSD implementează fiecare proiect asumat. Reducerea TVA de la 24% la 20%, scăderea la 9% a TVA-ului la alimente, achitarea tuturor arieratelor (datoriile mai mari de 90 de zile), reducerea CAS cu 5 puncte procentuale, reducerea impozitului pe dividende de

la 16% la 5%, eliminarea impozitului pe profitul reinvestit sunt câteva din măsurile adoptate de PSD care au venit în sprijinul mediului de afaceri.

Politicile PDL (actualul PNL), din perioada 2009 - 2012, precum creșterea TVA de la 19% la 24% și a arieratelor până la 1,3 miliarde lei au împovărat

mediul de afaceri. Nici guvernul tehnocrat nu sprijină mediul de afaceri. Nu au acordat ajutor de stat pentru companiile cu capital românesc, în cadrul schemei de ajutor de stat pentru investiții (HG 807/2014), ci au sprijinit doar companiile străine. În primele 9 luni, diferența dintre importuri și exporturi a crescut cu 1,4 miliarde euro, în favoarea firmelor străine care și-au vândut produsele pe piața românească.

Nu mai putem accepta politica împotriva românilor!

Trebuie să acționăm cu deplină responsabilitate în așa fel încât să creștem clasa de mijloc! Îndrăznește să crezi în România!

Marius DUNCA,
Candidat PSD pentru Senat

1,4

miliarde euro este diferența dintre importuri și exporturi în primele 9 luni în favoarea firmelor străine care și-au vândut produsele pe piața românească.

Dezvoltăm Făgărașul, dezvoltăm România

Principalul motor al dezvoltării Țării Făgărașului, precum și a tuturor zonelor din județul Brașov, îl va reprezenta includerea ca și zonă de prioritate maximă în cadrul Fondului Suveran de Dezvoltare și Investiții, pe scurt FSDI. FSDI pornește de la trei premise corecte:

1. România nu dispune de un capital autohton suficient de dezvoltat, motiv pentru care economia nu e sustenabilă pe termen lung și nu-și poate asigura, practic, dezvoltarea;

2. România nu dispune de un motor de investiții intern, capabil să conducă la realizarea unor proiecte majore de infrastructură (autostrăzi, spitale, sisteme de irigații, cercetare-inovare, energie etc.). Pentru a ieși din ceea ce seamănă foarte mult cu un cerc vicios, PSD propune utilizarea resurselor de stat deja existente – toate participațiile statului în economie – pentru a crea acest motor de dezvoltare și a pune astfel economia pe baze sustenabile. FSDI ar urma să fie, practic, un fond de investiții, care reunește cele aproximativ 200 de companii la care statul este acționar, valoarea totală estimată a acestora fiind de 45 miliarde de lei. El ar avea mai multe funcții: de finanțare a investițiilor statului, de garantare a împrumuturilor (care pot fi făcute cu dobânzi avantajoase), de capitalizare a economiei (la care se adaugă transparentizarea activității companiilor de stat), de dezvoltare a capitalului autohton, inclusiv în zone defavorizate.

3. România, și implicit Făgărașul, are nevoie de investiții noi, generic numite Greenfield, făcute de la zero, în domenii de maximă importanță pentru economia națională, utilizând

resursele materiale și umane existente, și anume: procesare legume-fructe, procesare carne, combinate metalurgice, produse farmaceutice, revigorarea componentei industriei de apărare. În acest domeniu sunt convins că putem să facem multe pentru Făgăraș, mai ales că avem experiența necesară.

De asemenea, vreau și pot să mă implic în redeschiderea Fabricii de Pulbere Făgăraș, pentru care sunt necesare 4 milioane de euro pentru a o pune pe picioare. Există utilaje aduse de Guvernul Ponta, în urma unei investiții de circa 10 milioane de euro, dar stau nemontate în curtea fabricii.

Cel mai important element este faptul că ne interesează, în întregul program de guvernare, creșterea clasei de mijloc din România. De asemenea, ieșirea din zona de sărăcie care mai există în România, precum și o dezvoltare sustenabilă care să fie bazată și pe investiții, nu doar pe consum. Prin clasa de mijloc înțelegem românii care au un salariu bun și foarte bun, românii care au acces la un sistem de sănătate decent, la un sistem de educație pentru copiii lor, care să le asigure că acești copii vor fi pregătiți pentru viață, să aibă o infrastructură bună, să aibă siguranță personală și, de asemenea, să trăiască într-o țară în care să aibă sentimentul că este o țară apărută.

Consider că a venit timpul pentru un alt gen de abordare politică a problemelor cu care se confruntă societatea: pragmatic, planificat și asumat. Iar aici cred că pot face și eu ceva. Ceva mai mult decât de a juca rolul unui spectator politic. Spun mulți că avem nevoie de o primenire a clasei politice actuale.

PSD Brașov a înțeles acest lucru și propune pe poziții eligibile candidați tineri și cu experiență. Țin foarte mult la acest aspect - experiență. Sunt partide care ne propun tineri și tinere, dar la care experiența este aproape inexistentă. Și atunci unde apare maturitatea deciziilor pe care trebuie să le iei în Parlament? În consecință, întrucât doresc să devin un actor politic implicat, cu rol și responsabilități asumate, mi-am asumat sarcina de a candida ca deputat, pe prima poziție pe lista Partidului Social Democrat Brașov. Mă recomandă maturitatea și experiența politică și profesională, simțul răspunderii față de muncă și respectul față de concetățenii mei și nu numai.

Av. Mihai POPA
Candidat la Camera Deputaților

Coduri, nu legi amendabile

► **Felul în care s-au făcut legile, de la primul Consiliu Provizoriu de Uniune Națională și până la actualul Parlament, nu este nici pe departe perfect. De fapt este perfectibil, însă aleșii au acționat până acum conform doar unui sens al acestui cuvânt.**

Și anume, acela că legile mai pot fi și îmbunătățite, lucru adăvărat. Apar mereu propuneri de modificări prin aplicarea unui act normativ în viața reală, iar ceva, câteodată, nu se potrivește. Apar recomandări sau directive ale Uniunii Europene de care ajungem să ținem seama. Nu în ultimul rând, o nevoie a cetățenilor cere o prevedere legală care să facă lumină sau dreptate. Așa se desfășoară, în mare, inițierea procesului legislativ în România ultimilor 26 de ani, și nu suntem departe de un impas.

Trebuie să luăm de la capăt, trebuie să aducem mai multă coerență în domeniul juridic. Cu alte cuvinte, să coasem haine noi, nu să cărpim unele vechi.

Legislația relevantă din două domenii importante poate, și trebuie, să fie strânsă în două coduri legislative.

Acestea vor fi adoptate la 1 iulie 2017 și vor intra în vigoare de la 1 ianuarie 2018, pentru ca ele să fie bine studiate și însușite, pentru a nu se mai ajunge în situația în care actori importanți, cum ar fi magistrații, să nu aibă timp de asimilare a noilor pachete, așa cum s-a întâmplat în urmă cu câțiva ani.

Codul Economic va include Codul Fiscal, Codul de procedură fiscală, Legea evaziunii fiscale, Legea societăților comerciale, și toate actele normative, ordonanțele, regulamentele care privesc această parte. Mii de pagini de legi vor fi condensate și armonizate în cel mult 500 pagini.

Codul Administrativ va cuprinde legislația națională și legislația locală din domeniul administrativ: Statutul funcționarului public, Legea administrației publice locale.

Aici sunt, în prezent peste 250 de acte normative în vigoare, unele care se și contrazic. PSD consideră că ar ajunge 700 de pagini pentru ca totul să fie limpede.

Viorel CHIRIAC
candidat la Camera Deputaților

Votați 5 măsuri economice

► Politicile economice adoptate și implementate de guvernanți sunt puternic influențate de considerente politice. Aceste influențe, resimțite cu precădere în anii electorali, bulversează toată construcția anterioară, anulând efectele unor legi bune prin măsuri populiste

În prezent, economia se confruntă cu 5 mari probleme:

- creșterea economică bazată pe creșterea consumului și nu pe creșterea producției
- dezvoltarea disproporționată a regiunilor țării
- infrastructura foarte slabă care a limitat atragerea de investiții
- serviciile sociale aflate în pragul colapsului
- corupția, neasumarea responsabilității, lipsa de competență

Consider că pentru redresarea acestei situații, în măsura în care decidenții politici vor conștientiza necesitatea și urgența adoptării reformelor structurale și renunțarea la paliative, se impune adoptarea de urgență a unor pachete de măsuri în următoarele domenii:

- investiții masive pentru dezvoltarea infrastructurii
- măsuri de stimulare a investițiilor productive, cele care generează locuri de muncă pe termen lung
- dezvoltarea puternică și accelerată a sectorului de cercetare-dezvoltare-inovare
- refacerea radicală, pe baza unor principii sociale și economice eficiente, a sistemelor de sănătate, învățământ și pensii

- aplicarea corectă și consecvență a principiilor de competență și responsabilitate.

În consecință, propun următoarele 5 măsuri:

1. toate creșterile de salarii și pensii din sistemul bugetar să se facă în raport invers proporțional de 1:5, adică, la orice majorare, salariul/pensia minim(ă) să crească de 5 ori mai mult decât salariul/pensia maxim(ă) din același sector de activitate.

2. scutirea de impozit pentru o perioadă de minim 3 ani pentru toate noile investiții productive (industrie, agricultură, construcții, turism, indiferent de dimensiunea investiției, dar nu și pentru comerț).

3. scutirea de impozit pentru o perioadă de minim 3 ani pentru toate investițiile în domeniul cercetare – dezvoltare – inovare.

4. sistem fiscal predictibil, prin interzicerea adoptării de noi modificări ale actelor normative incidente pentru o durată de minim 3 ani.

5. reformă legislativă în domeniile sănătate, învățământ și pensii, urmată de interzicerea adoptării ulterioare de noi modificări legislative pentru o durată

de minim 3 ani.

Pentru a crește nivelul de trai, trebuie să producem mai mult. Pentru aceasta, trebuie să stimulăm mediul economic privat. Apoi, trebuie ca, înainte de a ne împrumuta, să utilizăm și să distribuim corect ceea ce avem.

Dacă partidele „de stânga” propun măsuri liberale, respectiv reduceri masive de impozite, eu cred că am datoria morală să propun măsuri adecvate pentru

îmbunătățirea climatului social și diminuarea inechităților existente între diferitele categorii de funcționari.

Gheorghe Gabriel ANTOHE
candidat din partea
Partidului Mișcarea Populară
la Senatul României

Comandat de PMP Brașov. Editat
de SC ABC Medianet Galaxy SRL

Cod unic AEP 11160002

“

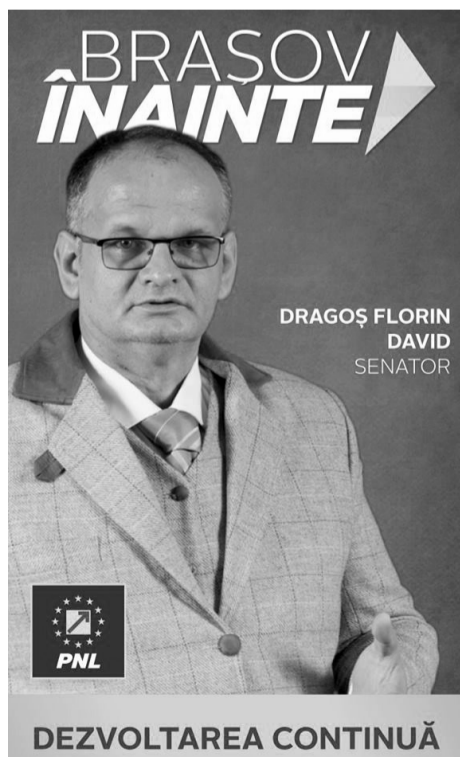
Pentru a crește nivelul de trai, trebuie să producem mai mult. Pentru aceasta, trebuie să stimulăm mediul economic privat. Apoi, trebuie ca, înainte de a ne împrumuta, să utilizăm și să distribuim corect ceea ce avem.

Dacă partidele „de stânga” propun măsuri liberale, respectiv reduceri masive de impozite, eu cred că am datoria morală să propun măsuri adecvate pentru îmbunătățirea climatului social și diminuarea inechităților existente între diferitele categorii de funcționari.

Brașov înainte!

Pe scurt, ce a făcut David Dragoș!

Că director al Agenției Metropolitane de Dezvoltare Durabilă Brașov am coordonat și atras finanțări în zonă pentru proiecte europene cu o valoare de peste 250 de milioane de euro. Sunt fonduri de care beneficiază aproape 400.000 de cetățeni. Cunosc necesitățile comunităților Zonei Metropolitane Brașov și dacă astăzi Zona Metropolitană Brașov este una dintre cele mai atractive din România, acest lucru se datorează echipelor pe care le-am coordonat împreună cu primarii localităților și datorită faptului că am reușit să scoatem elementul politic din activitatea agenției, iar oamenii s-au concentrat pe accesarea de fonduri europene. Dintre proiectele majore pentru care am acordat asistență în scrierea cererilor de finanțare sau în implementare amintesc: Realizarea drumurilor de acces în Zona economică Coresi, realizarea pasajului rutier peste calea ferată de pe strada Independenței, din cartierul Tractorul, modernizarea iluminatului public prin crearea sistemului de telegestiune și supraveghere video a

DEZVOLTAREA CONTINUĂ

spațiului public din Brașov, construcția a 44 de locuințe sociale în urma reabilitării

fostului cămin de la Uzina II, spațiu neutrilizat, lucrările de dublare a pasajului rutier Fartec, din municipiul Brașov, crearea centrului multifuncțional de servicii sociale din Brașov, reabilitarea centrului istoric din Codlea, realizarea centrului comunitar din comuna Vulcan, județul Brașov, realizarea accesului rapid la Cetatea Râșnov, printr-o instalație de transport tip lift pe plan înclinat.

În calitate de senator al României voi continua să susțin dezvoltarea zonei metropolitane Brașov și îmbunătățirea legilor din România. Este necesară și voi sprijini reglementarea calitativă și inovativă a legilor cu impact direct în activitățile administrației publice locale. În calitate de membru al Camerei decizionale a Parlamentului României voi optimiza instrumentele de aplicare în mod corect și unitar a legilor ce reglementează proprietatea publică. Totodată, pentru o planificare durabilă a dezvoltării comunităților, voi iniția o lege ce va reglementa metodologia de avizare a strategiilor de dezvoltare locală, aceasta neexistând în acest moment, dând posibilitatea administrațiilor locale să țină documentele de planificare strategică într-un sertar, lipsind comunitățile

de viziune, strategie, planificare, acțiune, rezultate. Dezvoltarea continuă pentru omul din comunitate!

Pentru mine, întotdeauna vor vorbi faptele și rezultatele. Mă prezint în fața alegătorilor arătând ce am realizat pentru comunitate, beneficii ce pot fi măsurate și verificate.

Experiența acumulată în calitate de Președinte al Asociației Parcurilor Industriale din România m-a ajutat să sprijin în mod direct dezvoltarea a peste 70 de parcuri industriale ce funcționează în țară în acest moment, asigurând zeci de mii de locuri de muncă pentru comunitățile în care funcționează.

În calitate de director general al Agenției Metropolitane Brașov, începând cu anul 2009, am coordonat o instituție care în ultimii ani, prin proiectele depuse pe fonduri europene a făcut ca Brașovul să fie cel mai curat oraș iar Predealul, Săcelele, Codlea, Ghimbavul, Râșnovul, Zărneștiul, Târlungeniul, Budila, Prejmerul, Hărmanul, Sânpetru, Bodul, Feldioara, Crizbavul, Halchiul, Vulcanul și Cristianul, localități care s-au dezvoltat de la an la an. Am demonstrat că dezvoltarea începe având o planificare corectă și o strategie pe termen lung, bazată pe nevoile reale ale comunităților ce fac parte din Zona Metropolitană Brașov.

Comandat de PNL Brașov, Editat
de SC ABC Medianet Galaxy SRL
COD AEP 11160004

Chic Ambient

Vremea porcului

Karla TITILEANU
decorator

Nu, nu e vorba de Ghiță. Și nici despre „domnul” soț îmbrăcat în maieu și care se scarpină pe burtă, pleoscând din bere, deși sezonul în care ne aflăm se potrivește și godacului, și celor mai puțin iubiți de neveste, și evident și unora dintre cei care acum se bat cu pumnul în piept că sunt puri, iar după alegeri îi mai vedem când o zbură porcu.

În fine, în copilărie am crescut cu pușculița. Să economisim bani de bicicletă, de role, pentru o păpușa nouă, o carte... Ei bine, pușculița porc are o istorie interesantă. Un băiat american a vrut să ajute financiar o comunitate de leproși, primind de la tatăl lui 30 de bănuți (cota pe cap de familie). Cu această sumă se asigura tratamentul unui copil pentru un an, iar băiatul

s-a gândit că e prea puțin. Așa că a cumpărat un porcușor cu cei 30 de bănuți, pe care l-a crescut pe câmp, fără bani, iar când godacul a crescut mare și gras, l-a vândut, donând banii pentru cauza inițială, asigurând astfel tratament bolnavilor, pentru un timp mai îndelungat. În scurt timp, ideea lui a devenit populară și un fabricant de pușculițe a realizat aceste obiecte sub formă de porcușor, pentru a impulsiona lumea să doneze.

Iată că existența pușculiței neguițătoare în casele noastre are o explicație și o istorie. Probabil că unii se gândeau de la vorba aceea cu „îngrășatul porcului în Ajun”. Ei bine, nu.

Și dacă închizi ochii, iar prima imagine

cu o pușculiță care îți vine în minte, este Ghiță cel din porțelan de dimensiuni generoase, care trona cu fundul în sus în fiecare sufragerie din casele românilor, ei bine... da. Probabil că a fost cel mai vândut accesoriu de casă înainte de '89.

Ei bine, între timp, pe piața de la noi, au apărut și modele de porci moderni, artistici, glamuroși, fistichii, unii chiar kitsch,

alții chiar frumoși, care pot fi un accesoriu potrivit, fie pe polița șemineului, fie pe un raft sau pe o altă piesă de mobilier. Important este să fie ușor accesibilă fanta prin care să strecură banii, pentru că până la urmă acesta este scopul pușculiței. Acela de a economisi pentru ceva anume. Iar când vine vremea și porcul s-a îngrășat... să-i faci de hac!

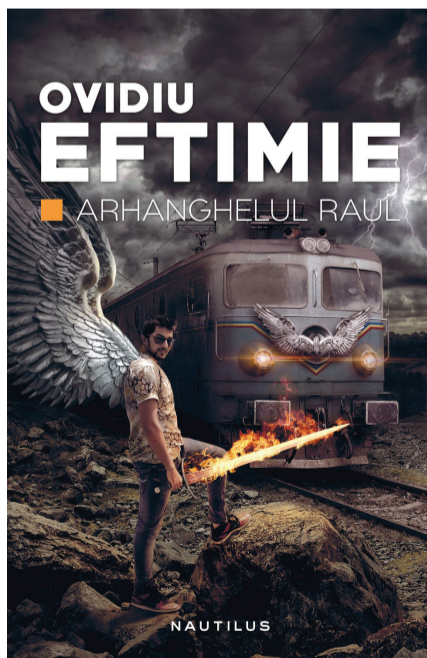
Ovidiu Eftimie lansează „Arhanghelul Raul”

Jurnalistul brașovean Ovidiu Eftimie își dă întâlnire cu cititorii din Brașov duminică, 27 noiembrie, de la 12.00 la HOF CAFE, când are loc lansarea romanului „Arhanghelul Raul”, bestseller pe nemira.ro și la târgul de carte Gaudeamus 2016.

„Arhanghelul Raul” a apărut în colecția Nautilus SF a editurii Nemira și spune povestea lui Raul, un publicitar din București, care nu bănuia că atunci când va muri va ajunge în Iad. Și nici că de acolo se va întoarce pe Pământ nemuritor și cu misiunea de a preveni Apocalipsa: invazia nemuritorilor prin gaura spațio-temporală din gara de la Teiuș.

Romanul lui Ovidiu Eftimie este un science fiction românesc în care spații banale precum cartierul Pantelimon, gara din Brașov, un birou din Ministerul Transporturilor sau trenul spre Teiuș sunt scene pentru discuții despre călătorii în timp și lupte cu ființe multidimensionale – toate pentru a preveni Apocalipsa. Personajele sunt oameni de zi cu zi: un creativ publicitar, un naș de tren, un politician, un agent, tipologii la care cititorul nu se va mai uita niciodată cu aceiași ochi după ce-i va vedea în acțiune.

Ovidiu Eftimie a lucrat 15 ani în presa brașoveană. Ca fan al SF-ului, i s-a recomandat să nu mai critice literatura română de gen de pe margine și să facă și el ceva în acest sens, dacă se crede atât de bun. Scriitorii săi preferați sunt Căpek, Hasek și Phillip K. Dick.

“

Romanul lui Ovidiu Eftimie este un science fiction românesc în care spații banale precum cartierul Pantelimon, gara din Brașov, un birou din Ministerul Transporturilor sau trenul spre Teiuș sunt scene pentru discuții despre călătorii în timp și lupte cu ființe multidimensionale – toate pentru a preveni Apocalipsa. Personajele sunt oameni de zi cu zi: un creativ publicitar, un naș de tren, un politician, un agent, tipologii la care cititorul nu se va mai uita niciodată cu aceiași ochi după ce-i va vedea în acțiune.

www.cramagirboiu.ro

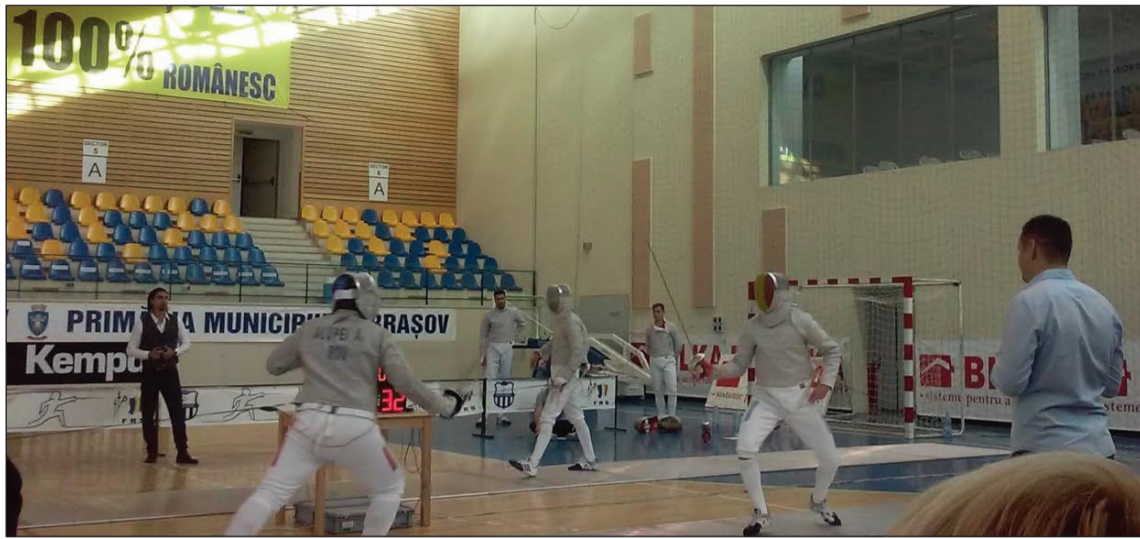

Pagină realizată de Dorin DUȘA

Promisiunile lui Covaliu

► Brașoveanul Mihai Covaliu a fost ales în funcția de președinte al Comitetului Olimpic și Sportiv Român! Este o investire mai mult decât necesară, pentru că sportul românesc este în moarte clinică...

Este o situație aparent fără ieșire, care a fost creată de ultimii doi miniștri de resort, Gabriela Szabo și Elisabeta Lipă, care nu au făcut nimic, pentru ca sportul românesc să-și oblojească rănile profunde... Acum, campionul olimpic brașovean Mihai Covaliu are pârghiile și posibilitatea să acționeze, pentru a salva ce se mai poate salva. Am dialogat cu Mihai Covaliu și am aflat unele lucruri interesante, care ne pot da speranțe. La întrebarea noastră despre primul pas pe care ar trebui să-l facă, în noua postură, Covaliu a răspuns clar: „Ultimele Jocuri Olimpice nu au adus ceea ce așteptam cu toții, pentru sportul nostru. Trebuie acum să vedem ce resurse umane și materiale avem, după care vom vedea ce măsuri luăm pentru a începe drumul pentru Jocurile Olimpice de la Tokyo. Să nu uităm că în 2018 avem Jocurile Olimpice de iarnă, iar aceste sporturi încep să își facă simțită prezența în

olimpismul românesc. Sunt convins că în viitor vom avea medalii și de la disciplinele de iarnă. Eu ca sportiv, ca antrenor și ca președinte de federație mi-am îndeplinit obiectivele și îmi place să lucrez în echipă. Am dobândit experiență și știu ce trebuie făcut. Bineînțeles că starea actuală a sportului românesc nu ne poate satisface, îmi exprim dorința ca toți membrii COSR, ai federațiilor, antrenorii și sportivii să mi se alăture în efortul comun pentru redresarea sportului românesc și readucerea lui în elita mondială”.

Întrebat cum ar putea colabora cu factorul administrativ,

pentru a-și duce la bun sfârșit promisiunile, Mihai Covaliu a spus: „Personal, mă angajez să întreprind toate diligențele, pentru a convinge și a primi sprijinul atât de necesar, din partea organelor administrative centrale și locale, în realizarea acțiunilor noastre, legate de marea performanță sportivă. Împreună îmi doresc să reușim să ajungem să fim din nou respectați în lume, pentru rezultatele pe care sportivii noștri le vor obține la competițiile la care vor participa. Vă asigur că voi fi primul care, în momentul în care cineva îmi va solicita ajutorul, voi veni în întâmpinarea acestei cereri”.

Supraviețuitorii de pe planșele defunctului club Tractorul

Mihai Covaliu și-a făcut ucenicia de sportiv de mare performanță pe planșele clubului brașovean Tractorul. Între timp, acest club a succumbat, dar nu datorită lipsei de profesionalism a sportivilor, ci datorită sistemului, din acele vremuri. Acum, poate că Mihai Covaliu se va răzbuna, în calitate de supraviețuitor de pe planșele clubului brașovean, încât astfel de nenorociri, legate de demolarea, la propriu, a

unui club sportiv, să nu se mai producă.

Și apropo de supraviețuitorii de pe planșele defunctului club Tractorul, unii dintre ei sau fost prezenți în Sala sporturilor din Brașov, unde s-au desfășurat întrecerile Cupei României la sabie, în probele masculine și feminine. Cu acest prilej, i-am remarcat pe Rareș Dumitrescu, vicecampion olimpic și campion mondial, care acum se ocupă de tinerii sportivi de la Dinamo, pe Dan Găureanu și Lucian Goicea, nume de referință în scrima brașoveană din urmă cu două decenii, la fel ca și Liviu Dragomir sau Mircea Manciuc. Apoi, i-am revăzut acolo pe Marius Gălățanu, format și el, ca sportiv, la Tractorul și care acum se ocupă de pleiada de copii și juniori de la CSM Brașov sau pe Costel Tiana, care a rămas un armurier de clasă, supraviețuitor al acelor vremuri.

Păcat însă că nu se mai întorc și vremurile unor performanțe de clasă, așa cum a fost acel titlu olimpic, pe care deținătorul lui, Mihai Covaliu, are ingrata misiune să-l readucă în actualitate, cu ajutorul unora dintre tinerii care promit să-i calce pe urmele de sportiv.

Birocrație sau nepăsare?

► Șapte jucători de hochei așteaptă încă obținerea cetățeniei române!

Situație incredibilă în hocheiul românesc: deși au împlinit luni bune de când au depus dosarele, iar „Comisia pentru Cetățenie”, care este for decizional, a dat undă verde celor șapte sportivi care joacă în România, aceștia nu au primit cetățenia română! Dosarele, trecute de toate probele, s-au împotmolit undeva între Ministerul Sportului și Guvern. Se pare că ministrul Lipă, nu dorește ca acești sportivi, proveniți de la mai multe cluburi din România, să obțină cetățenia și nu le susține dosarele, în fața executivului! Motivele? Sunt prea mulți și prea... în vârstă! Ori, ministrul nu cunoaște faptul că hocheiștii pot juca chiar și la 40 de ani. Este cazul lui Geru sau Timaru, doi jucători emblematici, care au îmbătrânit cu crosesele în mână și chiar au depășit pe gheață patru decenii de viață! Mai mult, neacordarea cetățeniei române unor hocheiști valoroși (trei dintre ei legitimați la Corona Brașov), aduce grave prejudicii echipei naționale a României, unde aceștia ar putea să joace. Cu

ei pe gheață, echipa reprezentativă a României ar putea câștiga mult în valoare, ar avea altă față. Acest lucru se pare că nu este cunoscut sau nu se dorește acest lucru, la nivel înalt! Până la urmă, jucătorii care așteptau cetățenia română la Brașov, au fost trecuți în scripte... străini, pentru ca să nu mai aștepte la infinit în tribune și să poată juca.

În altă ordine de idei, Corona Brașov Wolves continuă să facă o figură frumoasă în acest sezon intern și internațional. În această săptămână, elevii lui Martin Lacroix au reușit ceea ce și-au propus înainte de meciurile de la Galați, contând pentru Liga Mol și pentru Campionatul Național: două victorii! Acestea i-au adus

echipei brașovene câte șase puncte, în fiecare din cele două competiții. Mai rar așa eficacitate. În primul meci disputat, „Lupii” a făcut scor și spectacol, câștigând clar: 11-4 (1-1, 5-1, 5-2)! În cea de-a doua partidă, scorul a fost mai strâns, însă acest lucru nu înseamnă că echipa brașoveană a lăsat mai liberă pedala de accelerație. „Lupii” s-au impus cu 5-3 (0-1, 2-0, 3-2), detașându-se decisiv în repriza a treia. Corona Brașov Wolves are acum 41 de puncte în Liga Mol, unde continuă să ocupe locul IV. În Campionatul Național, echipa brașoveană ocupă detașat locul I, la distanță considerabilă față de rivala HSC Miercurea Ciuc.

FC Brașov, în căutarea consolidării locului second

După dezonoranta înfrângere cu Academica Clinceni, FC Brașov a reușit o prestație de trei puncte, într-o deplasare mult mai dificilă, decât a fost cea de pe meleagurile ilfovene: la Oradea! Echipa brașoveană a învins în etapa intermediară din această săptămână pe Luceafărul Oradea, echipă care s-a prezentat la acest meci după ce, la rândul ei, câștigase etapa precedentă la Mioveni. Formația pregătită de Cornel Țălnar a prestat un joc mai bun, mai eficient decât în alte ocazii și s-a impus cu 2-1! A fost o evoluție... atipică, dacă ținem cont de prestațiile mai modeste din deplasările acestui tur de campionat. Se pare că jucătorii care s-au remarcat în prima etapă a campionatului, Goge și Istrati, și-au intrat „în mână” și au atras din nou atenția cu evoluții foarte bune. Dealtfel, cei doi au fost autorii golurilor victoriei de la Oradea, ceea ce nu poate fi decât un semn favorabil. FC Brașov are 34 de puncte, a revenit pe locul secund în clasament și va juca în ultima etapă a turului cu FC Afumați, la Brașov (luni, 28 noiembrie, ora 18,00). Va fi o bună ocazie ca echipa brașoveană să termine turul de campionat pe un loc promovabil, adică pe poziția a doua a clasamentului. Nu va fi însă prea ușor, din moment ce echipa ilfoveană și-a afumat destule adversare, cea mai recent astfel de ispravă fiind înregistrată la Suceava, unde Foresta nu a avut nicio șansă în fața acestei echipe. Dealtfel, FC Afumați este una dintre puținele echipe nou promovate, care au încurcat multe planuri, atât la vârf, cât și la subsolul clasamentului. Atenție, așadar, FC Brașov! „La Oradea am făcut o primă repriză foarte bună, poate cea mai reușită, de când sunt eu la Brașov. Îi felicit pe băieții, însă trebuie să înțeleagă că nu va urma un meci ușor, contra celor de la FC Afumați, o echipă impredictibilă, care poate încurca pe oricine. Au mult curaj iar noi trebuie să fim pregătiți, pentru a evita orice surpriză neplăcută”, a spus antrenorul echipei brașovene, Cornel Țălnar.

În altă ordine de idei, FC Brașov și-a câștigat destui fani, în această parte a campionatului. Iată că FC Brașov are suporteri chiar și în afara granițelor țării. Unul dintre cei mai mici fani ai „stegarilor” a urmărit jocul de la Oradea (Luceafărul - FC Brașov 1-2) pe internet, tocmai din Suedia. Este vorba despre Maia, nepoțica de 11 luni a jucătorului Sergiu Istrati, care are un frate ce locuiește în țara scandinavă! „Felicitări băieților și mai ales lui Sergiu. Am urmărit meciul cu sufletul la gură”, a spus Vadim, fratele atacantului de la FC Brașov.

Înainte, până la capăt!

► „Să dea dracu' în legile statului nostru!” - a izbucnit Ionela Săvescu, asistentul social din Iedera - Dâmbovița care ar fi trebuit să se ocupe, prin forța împrejurărilor, de Ion al nostru. Zic „prin forța împrejurărilor” pentru că în urmă cu vreo două săptămâni, dintre toți asistenții sociali ai Primăriei Iedera, cu ea mi-a făcut legătura telefonică o voce feminină care s-a recomandat ca fiind consilier „cu relațiile cu publicul”. Vă dați seama? Dacă o primărie mică precum cea din comuna Iedera, care numără nu multe suflete este „dotată” cu o astfel de organigramă stufoasă, înseamnă că ceea ce se numește „corp al funcționarilor publici” la nivel național, este de o dezvoltare aproape tumorală pentru bugetul național.

eram la a patra convorbire telefonică pe care o inițiasem mereu eu, tocmai pentru a bate fierul cât e cald în privința rezolvării problemei lui Ion Piroiu, pacientul ars din Dâmbovița, ajuns, între timp, de notorietate națională. Perseverența mea de „buldog social”, pusă în slujba unui amărât al sorții (și nu pentru rezolvarea unei situații în care să fi avut eu vreun interes personal), dublată de poziția de șef de secție într-un mare spital al României, pot explica cu prisosință reacția ei, aducând aproape a disperare, survenită probabil datorită faptului că nu întrevădea ca posibilă vreo rezolvare a speței. Speță care presupune un lucru simplu: intrarea lui Ion în categoria asistaților social (în care el se califică legal, îndeplinind de departe condițiile necesare), nu atât pentru a primi imensa sumă depășind cu puțin suta de lei noi, ci pentru a beneficia de o asigurare medicală care să-i permită, după externarea iminentă, de peste câteva zile, accesul necesar în alte structuri spitalicești pentru tratamentele și internările viitoare.

„Dar nu se poate iniția o astfel de procedură pentru că Ion nu este apt de muncă! Numai cei apti de muncă pot beneficia de statutul de asistat social. Nu văd nicio soluție.” - mi-a mai spus Ionela Săvescu, constatativ și, în mod evident, ultimativ ca intenție de implicare profesional-personală. „Și, în plus, el ar trebui să se prezinte personal la Oficiul de șomaj cu un dosar care să conțină...”. Și a urmat o enumerare care pe mine

m-a lăsat fără replică, pentru că mi-am dat seama că oricui în situația lui Ion, care, în principiu nu are nicio resursă materială, i-ar fi fost imposibil, dar im-po-si-bil, să o rezolve vreodată. După încă vreo două fraze în care mi-am exprimat nu atât nemulțumirea, cât, mai ales, stuporarea, am înțeles de ce nimic nu va merge în țara asta a noastră dacă nu se schimbă în mod catastrofic, tsunamic chiar, modul de reacție al funcționarului român, care, în loc să empatizeze cu nevoile (uneori până la suferință fizică) ale cetățeanului pe care trebuie să îl SERVEASCĂ, este interesat mai curând de încadrarea situației acestuia într-una din formele accesibile minții lui, funcționarului, în loc de a căuta (și găsi!) în mod creativ noi rezolvări ale unor noi forme ale problematicei sociale. Cei mai mulți dintre funcționarii statului a căror muncă este legată de problemele grele și grave ale cetățenilor nu au înțeles, cel puțin până în prezent, că o lege promulgată chiar și ieri, poate să fie în situația de a nu putea acoperi un tip de situație generată de ziua de azi!

M-a frapat la modul dureros mai ales faptul că doamna mai-sus amintită, specializată, culmea!, în asistență socială, nici măcar nu și-a pus problema cum ar putea Ion să ajungă la Iedera, sau la Slobozia Moară (unde s-a întâmplat tragedia), sau la Târgoviște, atâta timp cât știa, chiar de la mine, că acesta nu are nici măcar un chilot și un maieu al lui și că până și pijamaua de pe el este proprietatea spitalului. Vă dați seama ce resorturi

ruginite, blocate chiar, sunt în structura unui astfel de funcționar al statului român, care e capabil să citeze nonșalant din lege, dar nu îl interesează natura umană a subiectului pus în discuție?

„Viața bate la cur filmul” - spunea Corina Băcanu (jurnalist la Academia Cațavencu), într-un comentariu legat de avatarurile lui Ion. Acest adevăr axiomatic trebuie înțeles mai ales de cei amintiți mai sus. Și cât mai repede! Căci lumea este în schimbare, viața este într-o permanentă dinamică, iar această „realitate mișcătoare” nu permite înghesuirea oricui, în mod absolut procustian, în vechi prevederi legale, fără ca „înghesuții” să nu-și adâncească suferința! Pe care unii nici nu mai au puterea să și-o strige, ca niște „miei tăcuți” ai societății ce sunt...

Nici nu mai contează, în acest context, că am decis să abandonez calea normală a implicării unor persoane (nu îi numesc oameni în mod deliberat) și să mă adresez direct, pe firul scurt, „sfinților ierarhici” ai asistenței sociale a spitalului și asistenței sociale din primăria dâmbovițeană, respectiv directorilor DGASPC Brașov (domnul Gheorghe Durnă) și DGASPC Dâmbovița

(doamna Cristiana Bucur, cu care mai vorbisem despre acest caz în urmă cu vreo săptămână). Am făcut asta pentru că mi-am dat seama că nu mai puteam investi timpul pe care eram dator să-l acord pacienților mei, pierzând timpul cu de-alde Ionela Săvescu, care, pe lângă faptul că nu mișcase niciun mecanism instituțional în atâtea zile, doar pentru că se blocase în așteptarea unei „hârții” de la spital în care s-o notificăm și oficial cu privire la Ion Piroiu, mai avusese și tupeul să mă „roage” să îl contactez eu pe agentul șef adjunct Matache din Slobozia Moară (aflat la o aruncătură de băț de Iedera, adică tot în Dâmbovița) pentru a-i solicita să-i trimită ei, funcționarei, Cartea de identitate a lui Ion, aflată ca anexă la dosarul de vătămare corporală deschis din septembrie (și, evident, încă nerezolvat până în prezent!) de acesta din urmă.

În fața unei astfel de atitudini, le urez tuturor un singur lucru: Să le dea Dumnezeu gândul cel bun! Și să înțeleagă, dacă nu cumva au și făcut-o, că eu nu vreau, nu am vrut nicio clipă „să scap de bolnav”, ci, dimpotrivă, doresc să-i fie asigurat un viitor al vindecării, care va surveni numai după o îndelungă convalescență, pe care eu o estimez la minim trei luni.

În ceea ce îl privește pe Ion, despre el am vești colosal de bune! Ion a părăsit acum câteva zile rezerva dedicată arșilor aflați în stare critică și a fost adus într-un salon cu pacienți aflați în drumul spre vindecare și externare. La intrarea în acest salon, Ion mi-a spus: „Acum am ajuns și eu om normal...”

Da, Ioane! Numai că să te ferească Cel de Sus de lumea asta, a oamenilor normali, că tare ne-apărat de ea mai ești acum!

Dr. Dan GRIGORESCU

**La final de istorisire, nu mai întreb: „Și acum, încotro?”
Răspund doar: Mergem înainte,
până la capăt!**

„Călătorie în centrul gândirii”, cu profesorul Alexandru Vlad Ciurea

► Cunoscutul prof. dr. neurochirurg Alexandru Vlad Ciurea a lansat sâmbătă, la Gaudeamus, volumul „Călătorie în centrul gândirii”, o carte-interviu în care partener de discuții este publicistul și scriitorul Tudor Artenie. Despre profesorul Ciurea au vorbit, în cadrul acestui eveniment, și alți maeștri ai medicinei românești, prof. dr. Irinel Popescu, dr. Dan Voinescu, prof. dr. Alexandru Anca

Probabil că cine nu îl cunoaște pe profesorul Ciurea ar trebui să fie fericit. Acesta este un semn de sănătate! Însă cine ar vrea să afle de ce este atât de cunoscut și îndrăgit de către pacienții săi ar trebui să parcurgă paginile acestei extraordinare aventuri din „Călătorie în centrul gândirii”.

Neurochirurgul a operat circa 25.000 de creiere și nu a pierdut nici un pacient pe masa de operație. Are invenții brevetate care

i-au ușurat intervențiile și, totuși, înainte de operații și în timpul lor se roagă la Dumnezeu. Este vicepreședintele Asociației Mondiale a Neurochirurgilor, profesor și doctor în știință, membru al Academiei Oamenilor de Știință și operează cu o mare responsabilitate pe oricine are nevoie de priceperea și talentul său.

În volumul de față, profesorul a vorbit cu emoție despre copilăria sa, despre anii de liceu de la

Șaguna, Brașov, facultate, despre somitățile pe care le-a întâlnit și l-au format în profesie, precum profesorul dr. Constantin Arseni.

A depănat amintiri despre cum se făcea neurochirurgie în comunism până la cum s-a bucurat să descopere sistemul medical privat, acolo

unde profesează astăzi. Probabil, unul dintre cele mai importante repere pentru profesorul Ciurea sunt o parte din mărturiile bolnavilor salvați pe masa de operație, care au ținut să-i mulțumească.

Alexandru Vlad Ciurea - profesionistul care a publicat peste 100 de articole în revistele de specialitate românești și străine, autor și coautor a 36 de cărți - aseară, la lansarea volumului „Călătorie în centrul gândirii”, a fost extrem de emoționat. A stat răbdător și a oferit autografe șirului de oameni așezați pe două rânduri fără să renunțe o clipă la zâmbet. Când sesiunea s-a terminat, standul editurii Minerva nu mai avea nici un exemplar din carte pe rafturi.

Manuela GOLEA

Ce nu te omoară, te face director

► Sar din tren, scara e la 80 de centimetri de pământul înghețat sub o pojghiță translucidă, ca un cristalin de ochi de pisică. Sunt pe tocuri. Port tocuri o dată la 16 ani și taman atunci trebuie să sar din tren, la Dârste, de la o înălțime de 80 de centimetri. Asta e norocul meu. De fapt, aș putea să stau în continuare încă o oră în trenul tras pe o linie secundară. Ce se întâmplă? Nașul cu vestă de Itzac Stern și zâmbet de viplă zice că nu se știe ce se întâmplă, că oricum toate trenurile se vor opri aici, în dosul fabricii de bere Ciucaș care pe vremuri făcea bere Azuga din care colegul Marius, cândva, la un chef într-un cămin din Memo, a băut un pui de șoricel înecat și descompus

De fapt nu l-a înghițit, doar că atunci când a deschis sticla de Azuga a ieșit spuma ca balele unui epileptic, a fășnit atâta spumă că Marius s-a speriat că rămâne fără bere așa că a pus buzele și de ele s-a lipit sufletul șoricelului care s-a pitit într-o pieire în sticla de bere. Mă mir că nu a crăpat de scârbă Marius. Chiar a ajuns director, deci vezi bine că ce nu te omoară te face director.

Pe mine dă să mă omoare CFR-ul. A încercat de 3 ori. Și e numai ora 2. A început cu doamna de la casierie care a zis că nu îmi schimbă biletele pentru că nu am chitanță. Ba nu, a început cu absența trenului de pe tabel. Adică eu mi-am luat bilet de la aparatul de bilete dar trenul la care mi-am luat bilet, fără chitanță pentru că era ușița de chitanțe blocată cu alte chitanțe mai vechi (cam ca-n PSD, bătrânii oligarhi nu le fac loc ăstora tineri). Așa deci, să mă-n-torc la tren.

Care tren? Că nu e niciun tren de la Budapesta, ungurii dreacu îl țin pe undeva, sunt sigură că Laszlo Tokes care și-a pierdut Steaua

României a pus-o de o baricadă la Deda și cucoana de la informații zice nazal: are șaptezeci de minute întârziere. Nu am cum să stau după el, nu mi-am pus tocuri degeaba, ele trebuie să fie în București la 5, așa că trebuie să iau trenul privat. Toc-toc-toc, bocăn până la casa de bilete unde doamna îmi cere chitanța după ce mă ceartă că nu am cumpărat biletul de la ea, căci ea mi-ar fi spus că are întârziere trenul, nu ca aparatul cel viclean-tăcut care mi-a luat banii și nu mi-a dat nici chitanță. Și oricum, de ce nu m-am informat înainte? Păi nu scria nicăieri, „ar trebui să plec de la premisa...” - arunc un cuvânt greu la înaintare, ea clipește, e orbită de vocabularul meu contondent și fandez cu finalul întrebării: „... că toate trenurile au întârziere și nimic nu merge în țara asta de rahat?”

Nu mă învrednicește cu un răspuns. Nu merit. Nu am chitanță. Așa că trebuie să merg la șefa de tură care, lipită de telefon, e adâncită într-o conversație despre sacralitatea sarmalelor cu dovleac fierțe în dovleac.

– Vreau să îmi schimb biletul,

nu ați afișat întârzierea de 70 de minute, e blocată scuiptoarea de chitanțe. Doamna de la ghișeu nu vrea să îmi dea banii fără chitanță.

– Numai puțin, trebuie să iau un formular special pentru astfel de cazuri.

Mai stă 6 minute la telefon, până dau sarmalele în fier și apoi aruncă o jiletcă pe umeri, vine și deschide aparatul cel nătâng din care cad 20 de chitanțe. Uite-o pe a mea. Casierita schimbă cu o grimasă chinuită biletele. Dă de la tătâne-su, normal că o doare.

Sunt în trenul privat unde e iulie. Îmi văd colegii de vagon prin aerul vâlurit de caniculă. Svârl de pe mine plovărul, mă așez picior peste picior, se aude fluierul și trenul pleacă, poticnindu-se ca un flăcău după prima noapte de dragoste, parcă ar mai sta, parcă nu s-ar da dus. Prinde viteză, trece hurducăit peste pod

și pe lângă cimitirul întors cu fața la rapidu de Budapesta, care uite că numai vine. Are 70 de minute întârziere și d-ai-a stau eu și mă coc în conserva asta particulară în care un moș scoate mobilul din care urlă știrile despre Mutu și Dinamo. Are smartphone moșul și timpanul zidit în spatele unui perete mai gros decât cel promis de Trump la granița cu Mexicul. Nu aude nimic.

Nici frânele trenului care oprește intimidat în Dârste. A fost prins de neputința sistemului, luat de perciuni. Unde credeați că pleci măi obraznicule? Cum să crezi tu că noi putem să te lăsăm să îți respecti orarul? Timpul e relativ și să nu-mi spui tu mie, duduia cu tocuri care îți rozi nervoasă mâinile, că nu poți să suni să îți amâni întâlnirea de la ora 5? Nu există nicio întâlnire pe lumea asta care nu poate fi mutată o oră mai încolo, hai o oră jumate.

Nașul cu vestă trece cu un zâmbet încurcat printre vagoane. Cine vrea banii înapoi pe bilet, să zică. El face o listă și cheamă mașina cu bani.

Moșul cu smartphone face calculul și zâmbește înțelegător: apăi unde ne-om duce? Într-o oră vine mașina cu bani, taman când pleacă trenul spre București. Stăm aici. E cald.

Raluca FEHER

Ce nu te omoară, te face director. Mă gândesc la șoarecele băut de Marius, și tocurele calcă apăsate pe pietrișul înghețat din spatele fabricii de bere care nici măcar nu mai miroase a drojdie.

Pentru Radu

► Dacă aș fi jurnalist de investigație, sau polițist criminalist, sau cetățean ales temporar în conducerea orașului, sau specialist în circulație, m-aș întreba care a fost impactul intervențiilor în spațiul public privitoare la circulație. Aș realiza un „studiu de impact”. Sau o anchetă

Dar pentru că nu sunt nimic din toate acestea, astăzi voi vorbi pentru cei care nu o mai pot face. Și voi acuza public că am acceptat un criminal în serie în orașul nostru, și nu am făcut nimic ca să îl oprim.

Am fost anesteziati și mințiți de către toți (polițiști, politicieni, SMURD, ziariști) că au avut loc niște accidente. Nu, nu sunt accidente! Sunt crime în serie, toate având același numitor comun: o trecere de pietoni nesemaforizată, în care se întâlnesc simultan oameni. Unii dintre ei, pietonii, sunt apărați doar de oase și piele, ceilalți, șoferii, sunt într-un monstru de fier, care cântărește minim o tonă. Și întâlnirea acestora, în absența unui instrument banal de prioritizare a accesului, numit semafor, constă într-o evaluare „din priviri” pentru a stabili cine trece primul.

Când unii sau ceilalți nu au un mediator formal, semafor sau polițist, sau destul timp să „negocieze”, are loc „accidentul”. De fiecare dată, invariabil, „accident”. De fapt este o crimă, în urma căreia criminalul de facto este „condamnat” invariabil cu suspendare, iar criminalul moral oferă declarații în presă. Iar presa preia, complice, declarațiile fără analiză și interpretare.

Și viața merge mai departe. Mai puțin pentru familiile celor care trebuie să aibă grijă de mutilații pe viață sau trebuie să își plângă morții în cimitire.

Ajunge! Nu mai vreau să accept că Brașovul și brașovenii nu iau nicio măsură pentru a evita aceste crime în serie. De ce am renunțat la trecerile de pietoni semaforizate? Pentru a „fluidiza traficul”? Aceasta era miza sistematizării circulației? Să circule mai repede mașinile?

Știți care este miza supremă în orice societate din lume? Grijă față de viață! O spune Constituția României, în articolul 22: „Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate”. Și mai spune ceva Constituția României, la articolul 23: „Libertatea și siguranța persoanei sunt inviolabile”. Să știți că nicăieri nu scrie nimic de „fluidizarea circulației”, oricât am căutat...

Din acest moment mă recunosc complice, prin tăcere, la toate crimele în serie care au avut și vor mai avea loc în Brașov, atâta timp cât:

– nu vom avea din nou treceri de pietoni semaforizate în toate intersecțiile

– pe străzile Brașovului, cu multele sale sensuri unice și cele 3-4 benzi pe un sens de mers se va circula în regim de autostradă, deși suntem în interiorul unui oraș.

– suntem martorii apatici a celor mai numeroase „accidente” cu mutilații grav și decedați pe trecerile de pietoni din România.

• accident = eveniment fortuit, imprevizibil, care întrerupe mersul normal al lucrurilor, provocând avarii, răni, mutilări sau chiar moartea (definiție DEX)

• crime în serie = serie de două sau mai multe crime, comise ca evenimente distincte, de obicei, dar nu întotdeauna, de o singură persoană (definiție FBI)

Valer RUS

(n.r., Radu Popica, șef de secție în cadrul Muzeului de Artă Brașov, se zbate între viață și moarte după ce a fost accidentat pe trecerea de pietoni vineri seară de un bucureștean de 22 de ani. Accidentul a avut loc pe Bulevardul Alexandru Vlahuță, în apropierea sensului giratoriu de la intersecția cu strada Hârmanului.)

Primarul Scripcaru, cei 39 de hoți și Ali Baba

► Este binecunoscut că DNA, Serviciul Teritorial Brașov, a finalizat trei dosare avându-l drept erou principal pe primarul Brașovului, toate având drept obiect infracțiuni de corupție sau fapte asimilate acestui tip de infracțiuni

În aceste dosare sunt implicați și trimiși în judecată, pe lângă alte persoane din afara primăriei, o serie de funcționari publici din primărie: un viceprimar, un director de direcție importantă și cu bune realizări pe plan profesional, secretarul municipiului care avea obligația să vegheze la respectarea legalității actelor emise de către Consiliul local și primar, mai mulți șefi de servicii și alți funcționari cu funcții de execuție.

Din respect pentru unii dintre aceștia, nu îi amintesc nominal întrucât este posibil ca faptele penale să le fi săvârșit sub imperiul șantajului practicat de primar care, cu ani în urmă, le-a solicitat tuturor funcționarilor cu funcții de conducere din primărie să-i predea o

demisie scrisă și semnată, dar fără dată, pe care urma să o completeze primarul dacă nu i se executau ordinele verbale, chiar ilegale.

Fără îndoială că respectivii funcționari, dacă ar fi bine sfătuiți din punct de vedere juridic, ar putea uza de unele prevederi legale care i-ar exonera, măcar parțial, de răspunderea penală.

Văzând numărul mare de funcționari prinși în plasa infracțională doar până în momentul de față și sumele insignifiante găsite la capul răutăților, adică la primarul Scripcaru, gândul mă duce la povestea orientală a lui Ali Baba și cei 40 de hoți: hoții, în frunte cu căpetenia lor, căci bandă de hoți fără căpetenie nu există, aveau o ascunzătoare sigură în care puneau

la adăpost prada, fiind convinși că numai ei știau locul secret și cuvintele magice: „Sesam, deschide-te!”

Dar surpriză, un amărât de tăietor de lemne, pe nume Ali Baba, le-a descoperit peștera minune și astfel aceștia au rămas fără

bunurile jefuite, sfârșind uciși, așa cum au meritat.

Întrebarea pe care mi-o pun și i-o pun și căpeteniei infractorilor din primăria municipiului Brașov: Cine va fi Ali Baba în acest caz? Poate tot un oriental,

dar nu unul amărât.

„Sesam, deschide-te!”

Arnold UNGAR,
Fost director al serviciilor
cu specific juridic din Primăria
municipiului Brașov
în perioada 1996-2005

Campania continuă, la fel și disprețul pentru cei cărora li se cere votul

► Au trecut deja două săptămâni din campania electorală pentru alegerile parlamentare din 11 decembrie 2016

La Brașov, partidele și candidații mimează un soi de campanie electorală în care nu transmit nici un proiect concret, mulțumindu-se să repete aceleași idei din programele de guvernare elaborate de partide la nivel național.

În urmă cu două săptămâni, atrăgeam atenția asupra faptului că Partidul Național Liberal promovează indivizi cu orientări legionare și neo-naziste. Au trecut două săptămâni de când un consilier local și candidat pe lista pentru Camera Deputaților a Partidului Național Liberal s-a identificat public cu Hitler, într-o poză postată pe un cont de socializare.

În tot acest timp, nu a existat nicio reacție, nici din partea respectivului candidat și nici din partea partidului. Singura reacție la articol a fost cea a unei anume Oana Stănculescu, care era vădit deranjată de faptul că aș fi acuzat-o de orientări pro-legionare, deși toate informațiile care au stat la

baza declarațiilor provin din surse deschise, multe dintre ele bucurându-se de o credibilitate solidă.

PNL Brașov continuă să-l susțină pe Octavian Eugen Ciovică în ciuda gestului sfidător al tânărului candidat. Poate că liberalii brașoveni se identifică la rândul lor cu astfel de postări, sau poate că i-au găsit o scuză colegului lor, gândindu-se că orice individ care promovează examenul de bacalaureat din a patra sau a cincea încercare

este convins că Adolf Hitler a fost un patron de Autohaus prin Germania... Oricum, la PNL Brașov dezvoltarea s-a oprit în câteva autoturisme Skoda, însă aroganța și disprețul continuă.

Dar nici la nivel național, liberalii nu sunt mai vrednici de a fi votați!

PNL nu a venit cu nicio propunere concretă în fața românilor. Liberalii nu au nici măcar o propunere proprie pentru funcția

de prim-ministru, alegând, din obediență, să susțină alegerea lui Klaus Iohannis, în persoana tehnocratului Cioloș și echipa sa de funcționari de Bruxelles, care și-au luat concediu pentru a se juca de-a miniștri în România.

Mai mult decât atât, Partidul Național Liberal promovează cu îndârjire Platforma România 100, care nu este altceva decât o înșiruire de idei puerile, care le-ar face invidioase chiar și pe personajele din operele lui Caragiale.

Pentru cine nu a citit compunerea școlară a lui Dacian – nimic într-un an – o să parcurg ideile principale;

Astfel, platforma nu este decât un lung șir de ineptii, prin care actorii tehnocrato-iohaniști ne promet că vom avea parte de tot binele din lume: o Românie fără corupție, guvernată cu bun simț, fără sărăcie, cu o economie competitivă, o Românie educată și sănătoasă, o Românie a tuturor românilor.

Pe câini se pare că i-a uitat, dar se subînțelege că toți vor fi dotați cu covrigi în coadă și cu ciolan la purtător. Gratis!

În altă ordine de idei, politicienii vechi și noi, frumoși-și-liberi, ar mai putea promite naivilor că:

- vor desființa taxele
- vor da bani gratis la toată lumea

- singura utilitate a ANAF va fi aceea de a deconta notele de plată de la baruri și cluburi

- toți șomerii români vor avea joburi ce vor consta în căratul sacilor cu bani

În rest, se oferă de toate pentru toți... Până în ianuarie suntem liberi să visăm la orice, așa cum și Klaus vizează la Guvernul Lui.

România 100 este pe departe de a putea fi numit program de guvernare, fiindu-ne greu să credem că este un document ce ar putea să emane de la un individ care este prim-ministrul României de mai bine de un an.

Partidul Național Liberal a demonstrat încă o dată că, în noua formulă și sub conducerea doamnei Isar, nu este capabil să guverneze România. Cred însă că platforma România 100 ar putea lua un premiu la un concurs de eseuri școlare pe tema educației civice.

La Brașov, reprezentanții liberalilor nu se lasă mai prejos, motiv pentru care, PNL nu poate fi o opțiune viabilă la alegerile parlamentare.

Sebastian GRAPĂ
senator de Brașov

Cine (mai) are carte?

► Citesc că, potrivit unei cercetări recente, 42 la sută dintre elevii români în vîrstă de 15 ani – deci, practic, cu studiile gimnaziale încheiate – „suferă” de ANALFABETISM FUNCȚIONAL. Pe scurt, acești „frumoși tineri” ai vremurilor noastre, scoși în față de politicieni, de fapt de către cei care manipulează scena politico-socială, tratați, cu cinism, ca o turmă, ca o masă de manevră, chiar uciși, dacă „interesele” o cer, știu (oarecum) să scrie și să citească dar nu sînt capabili să înțeleagă textele, altfel extrem de simple, care li se pun în față!

Un soi de semianalfabeți, cărora li se adaugă, ca analfabeți, practic, cei 19 la sută, cifră care reprezintă rata abandonului școlar în România. Rata analfabetismului funcțional este de două ori mai mare decît cea înregistrată în Europa, ceea ce ne situează în fruntea unui clasament al celor care sînt incapabili să citească o carte... La aceasta se adaugă cifra analfabeților de toate vîrstele, ascunsă de cei care oricum „cosmetizează” statisticile, una care ne scufundă și mai mult în mlaștina ignoranței.

Se spunea, chiar în popor, inclusiv în „cealaltă Românie”, „Cine are carte, are parte!”, învățătura, școala, reprezentînd, chiar pentru cei mai săraci, o șansă de depășire a condiției. Acum, chiar dacă proverbul a mai rămas, inclusiv în manuale, datorită „modelelor” promovate cu o perseverență demnă de o cauză mai bună, de fapt, a unei „îndobitociri” programate, dacă încerci să mobilizezi un copil, arătîndu-i ce șansă i-ar

putea oferi cartea, generic vorbind, și se rîde în nas. Iar dacă încerci să aprofundezi discuția și se arată lumea „împlinită”, fericită, opulentă, arogantă etc. a celor care nu au avut nevoie de școală pentru a prospera. De la țoapele care și-au cumpărat diplome de la „fabricile” de făcut bani numite și... atestate ca „universități”, unele dintre ele, ca în anii 50 ai secolului trecut, chiar înainte de a termina liceul – desigur și bacalaureatul se dă la tarabă – la „vedetele” de tot felul – de la cele sexi sau porno pînă la maneliști... – ca să nu mai vorbesc de interlopia îmbogățită, care se prezintă ca „onorabili” oameni de afaceri, deputați, senatori și continuînd cu multe alte exemple cunoscute, devenite obositoare oricine poate să argumenteze că o altă zicală, „Minte (școală) multă nu se cere/ Prost să fii, să ai putere...” este mult mai actuală.

Scriind acestea îmi vine în minte o scenă, petrecută la o familie de prieteni, ai cărei „protagoniști”, tată și fiu, mi-au confirmat

„linia” urmată de societatea noastră, cea racordată, chipurile, la valorile liberalismului sălbatic. Într-o discuție, care nu anunța nimic... „contondent” și în care ne dădeam fiecare cu părerea, tatăl l-a întrebat pe fiul aflat în ultimul an de liceu ce are de gînd să facă, adăugînd – eram între bărbați – că nu-l prea vede „afemeiat” după carte. Acesta a răspuns scurt, sigur pe el: „La banii tăi, găsești vreo cinci mii de euro să-mi rezolvi o diplomă de avocat, de economist sau ce o fi...” Reacția a fost o palmă. Nu „părintească” ci dată cu sete, cu un soi de disperare. Ulterior, amicul mi-a spus că a fost prima dată cînd și-a lovit copilul.

Și revin la carte, la cărți, de fapt. Sîntem țara europeană cu

cele mai puține librării. În mii de localități nu mai există niciun loc unde să se vîndă cărți. De biblioteci, nici vorbă. Oricum, prin preț, cartea a devenit un produs de lux, cum ar spune o oaie propătită ministru. Cînd eram copil, în verile petrecute la țară, în comuna mamei mele ființau o librărie și o bibliotecă! La fel în cartierul unde locuiam. Mai tîrziu, după „anii de școli”, tînar angajat fiind, am cunoscut un librar, la o librărie mică dar bine aprovizionată din centrul vechi al Brașovului, Iepure se numea – și îi port și acum, la cîteva decenii, recunoștință – care ne dădea cărți pe datorie, le plăteam la „lichidare”.

Și totuși sînt unii care au carte, pardon, cărți. Luat la metru,

la culoarea care se potrivește cu mobila și cu covoarele. Că e Shakespeare, că e „Tolstoevski”, „Britannica”, nu contează. L-am întîlnit pe unul cumpărînd operele lui Kant, fericit că au coperti care imită perfect pielea. Mi-a adus în minte de anticariatul Kretzulescu, din vremea studenției, cînd salivam la operele lui Balzac, într-o ediție veche, legată în piele, 5.000 de lei. Într-o zi nu am mai văzut-o. Anticarul, cu o față tristă, mi-a spus: „A cumpărat-o un tovarăș. Nu o s-o citească niciodată!” Da, dar ca și „domnul” actual, „tovarășul” (Comitetul Central al PCR era la doi pași) avea cărți. Și bani. Și putere. Carte avea oare?

Eduard HUIDAN

Să-i dea Dumnezeu sănătate și viață lungă lui Soroș

► Într-o seară am ajuns acasă cu un băiat care, după vreo doi kilometri, nu s-a putut abține și mi-a explicat cum „evreii sunt de vină”. Printre primii evrei de pe listă, Mugur Isărescu. I-am explicat că nu e evreu, e oltean

pe mă-sa, dacă o fi evreu? Apoi mi-l dă pe Petre Roman. „Dar Petre Roman, fiul lui Neulander? Și ăla e evreu!” Zic „tot după mamă?” „Păi tac-su era evreu”. „Păi mă-sa era spanioloaică, acum nu se mai ia după mamă?”

N-a durat mult și am ajuns la Soroș, liderul tuturor evreilor mascați. „Soroș vrea să distrugă România!” „De ce?” „Pentru că-i unghur” „Parcă era evreu” „E și evreu și unghur” „Ce-a făcut Soroș rău pentru România?” „A pus

numai străini în fruntea țării” „Pe evrei?” „Iohannis e evreu, Cioloș e evreu, Koveși”. „Iohannis e sas, Cioloș e mai ardelean decît slana cu pîlincă, Koveși e romîncă, și-a păstrat numele de la bărbac-so care a fost unghur”. Omul nu se lasă bătut. „Dar Hellvig?” „Ăla e sas”.

În cele din urmă îmi spune că el e dac și că ar trebui să mai citesc. Zic, „stai că am citit ceva despre daci, ce-a spus Herodot: că au fost înfrînți deîndată, deși erau cei mai bravi și mai viteji

dintre traci”. „Soroș”

Mă duce la adresa greșită, zic „cine-i de vină aici, tot evreii?” „Păi așa mi-a dat aplicația” „și cine crezi că a notat străzile greșit acolo, evreii sau Piedone?” „Piedone e evreu, nu știi?” La final mi-o bagă și pe-aia că el are masterat și munceste, de-aia conduce mașini.

Tot ce sper e să-i dea Dumnezeu sănătate lui Soroș, că se apropie de 90 de ani și dacă moare nu mai avem pe cine să dăm vina. Bine, am putea încerca cu propaganda

rusă a lui Putin, pentru că țara care are PIB-ul mai mic decît Italia își permite asta. Și, poate, cu Trump. Toată lumea știe că e evreu.

Dar niciunul nu o să aibă atîta tracțiune ca Soroș. ăla e și evreu și unghur. Dacă era și un pic țigan, era chiar Anticristul. Un anticrist teribil de incompetent, se chinuie de zeci de ani să distrugă țara asta unde totul se oprește în loc la un accident de circulație și nu reușește.

Ovidiu EFTIMIE

Știți dumneavoastră asta? Mai citiți! E evreu după mamă. Zic, aoleu, n-am cunoscut-o

Str. Alexandru Ioan Cuza nr.24
Telefon: 0268.418.956
Urgențe: Tel: 0740.088.714
E-mail: contact@health-vet.ro

AES ALDEMAR AES

Service auto specializat în reparații

Electromotoare

Alternatoare

Orice tip, garanție, piese de schimb

Săcele, str. Alexandru Lapedatu nr. 7
Tel. 0268.27.61.53, 0741.11.80.88. www.aldemar.ro

Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL
Director: Alexandru PETRESCU
tel: 0787.89.86.36
gazetabrasovului@gmail.com
Responsabilitatea juridică
pentru conținutul articolelor
aparține autorilor.
Tipărit la Tipogramm SRL Brașov
tipogramm@yahoo.com
Tel/fax: 0268.42.77.60
Tiraj: 10.000 exemplare

**ÎNDRĂZNEȘTE
SĂ CREZI
ÎN ROMÂNIA!**

Comandat de PSD Brașov. Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL COD UNIC A.E.P 11160007

REMUS BORZA

LAURA IOANA BRATOSIN

Cea mai puternică și competentă echipă pentru Parlament

Comandat de ALDE Brașov. Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL Cod unic AEP 11160008